

Luka Cvetković

Luka Cvetković (1995, Ričmond, SAD) završio je osnovne i master studije na Univerzitetu umetnosti u Beogradu, u klasi Mrđana Bajića. Učestvovao je na samostalnim i grupnim izložbama, među kojima se izdvajaju: *Radovi na sceni, Praško Kvadrjenale 2019 (CZ); IT IS YOUR BIRTHDAY, 2019 (RS), Vistula is Burning, 2020 (PL) i 1999 – The Oracle Told Me I Would Fall In Love With The One 2019 (SLO)*. Zbog potrebe za širim dijalogom 2018. godine sa grupom umetnika, kustosa i dizanjera osnovao je "Institut za Aplauz", kolektiv čiji je fokus istraživanje i publikovanje umetnosti u javnom prostoru. Dobitnik je više nagrada i stipendija, između ostalih (Nagrada za specijalnu kreativnu inovaciju i Stipendija Hans Wilsdorf Fondacije). Trenutno je student dvogodišnjeg master Programa "WORK.MASTER – savremene umetničke prakse" na Univerzitetu umetnosti i dizanja (HEAD) u Ženevi pod mentorstvom Martena Spangberga i Anselma Frankea. Takođe, Luka je specijalni predavač u okviru studentskog programa Univerziteta umetnosti u Londonu (UAL).

<https://lukacvetkovic.com/>

Smiling Firefighters je performans koji se bavi banalnošću participacije u kolektivnom neznanju, pod pretpostavkom da političke, socijalne, ekološke i lične (intimne) požare najčešće uočavamo samo kao sliku neispravnih sistema; onih koji bi požare trebalo da gase. Stoga se performans može razumeti kao dizajniranje kvara sistema. Sa druge strane performans propituje oblike performativnosti unutar izložbe kao umetničke manifestacije sa željom da granicu između izložene umetnosti i naših kolektivnih performativnih uloga unutar umetničkog sistema učini radikalno vidljivom. U postavci aktuelne izložbe finalista nagrade "Dimitrije Bašičević Mangelos" predstavljena je i dokumentacija Cvetkovićevog performansa Honey, I'm home koji se, po rečima umetnika, odnosi prema pasivnom posmatraču, neprisutnom vatrogascu, svima koji podmeću požare, a da toga nisu svesni.

Stefan Lukić

Stefan Lukić (1985, Užice) diplomirao je na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu 2018. godine. Treću godinu osnovnih studija proveo je na razmeni na Akademiji lepih umetnosti u Parizu. Trenutno je na master studijama na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu. Učestvovao je na master klasu na Kraljevskoj akademiji u Amsterdamu 2019. godine. Dobitnik je nagrade za slikarstvo na FPU za 2016. godinu. Imao je nekoliko samostalnih izložbi, između ostalih: „Veličina (ni) je bitna!“ u alternativnom prostoru Kvaka 22, „Međuprostor“ u Umetničkom prostoru U10, „YUGOnostalgija“ u Narodnom pozorištu Užice, „Lice i naličje“ u Narodnom muzeju u Kragujevcu. Grupno je izlagao u Parizu, Beogradu, Novom Sadu, Nišu, Kragujevcu... Trenutno živi i radi u Beogradu.

www.stefanlukic.art

Pobeda (ni) je umetnost! // Victory is(not) art! Ova parola je ujedno i naziv najnovijeg crteža-događaja Stefana Lukića, čije će se privremeno zaustavljanje dogoditi 5. jula. 2021. godine. Njegov tok može se pratiti putem instagram profila stefanlukic.art. Ovo je umetničko delo u NASTANKU se sastoji iz sage performansa, pop-up izložbi, intervencija u javnom prostoru, instalacija, video radova, fotografija, slika i crteža... U njemu, kako navodi umetnik, želi da glorifikuje PUT u odnosu na CILJ, pokušaj u odnosu na pobedu! „Da je Sizif izgurao kamen, bio bi anoniman.“

Jelena Micić

Jelena Micić (*1986., Knjaževac) je magistrirala na Akademiji likovnih umetnosti u Beču (2020.) na odseku za Tekstualnu skulpturu (mentor Hajmo Cobernic). Master studije filozofije (2012.) i diplomske studije na katedri za Skandinavске jezike i književnosti (2010.) završava na Univerzitetu u Beogradu. Nagrađena je *Würdigungspreis der Akademie der bildenden Künste Wien* za najbolje završne teze (2020), *Ö1 Talentstipendium Bildende Kunst* (2018.) i stipendijom *kültür gemma!* (2018). U svojoj umetničkoj praksi bavi se društveno-političkim aspektima boje i bojnih sistema. Osnivač neformalne grupe UMETNIK*. Odabrane izložbe: *Alles in Ordnung*. Wien Museum, MUSA Startgalerie. Beč, *I learned from the best*. DKSG. Beograd, *Recikletar: Plastika ude u raj*. Šok Zadruga. Novi Sad, *Soba za izolaciju*. Dom omladine. Beograd (2021); *MULTIPLE SINGULARITIES*. xhibit^E. Beč, *Die Geburt des Museums der Migration*. Die Schöne. Beč, *bleischwer*. Fabrikraum. Beč (2020); *MOLERAJ*. Temporary Parapet. Bratislava, *kunstnah/kunstfern*. Galerija IG Bildende Kunst. Beč (2019); *NO-YELLOW*. Reflektor. Užice, *minus20degree: Art&Architecture Winter Biennale*. Javni prostor. Flahau (2018); *BOJNA POLJA*. KCNS, Mali likovni salon. Novi Sad, *Tiefe Kirschen*. Lisa Kandlhofer. Beč, *Different Worlds*. Kino Šiška. Ljubljana (2017); *ANEKUMENA*. Dom omladine. Beograd, *Ohne Titel* (Projektraum/Plattform). Austrian Sculpture Park. Grac (2016); *OTAC/FATHER*. Inex. Beograd (2015); *FORMA.izam*. SKC. Beograd (2014).

jelenamicic.com

Instalacija "Twisting by the Pool" koncipirana namenski za izložbu finalista nagrade "Dimitrije Bašičević Mangelos" referiše na grupu performativnih i redimejd radova *PUTZMALEREI* koju autorka Jelena Micić započinje 2016. godine tokom studija na Akademiji likovnih umetnosti u Beču i kroz koju tematizuje i preispituje granicu između umetnosti i stvarnog života odnosno njenih profesionalnih i egzistencijalnih iskustva kao umetnice i spremačice. Ironičnog naziva, preuzetog od kultne rok grupe *Dire Straits*, aktuelni rad/prostornu instalaciju čine sterilna konstrukcija od pločica ispunjena sredstvom za održavanje sanitarija i uklanjanje kamenca *BETAZID Rosso* i sažeto uputstvo za njegovu upotrebu. *BETAZID Rosso* je kiselo koncentrovano sredstvo austrijske kompanije *hollu Systemhygiene GmbH* koje je prema *Globalno harmonizovanom sistemu klasifikacije i obeležavanja hemikalija UN-a* označen sa GHS05. Ova supstanca, opasna po zdravlje, često se koristi u praksi "profesionalnog" čišćenja i neretko bez upozorenja za radnike i radnice, kao i bez neophodnih mera zaštite, uslova za rad i na kraju nesigurnosti u pogledu prava na zdravstveno osiguranje i zaštitu prilikom gubitka posla. Rad neposredno suočava posetioce sa opasnošću sa kojom se nezaštićena, često i prekvalifikovana fizička radna snaga svakodnevno susreće tokom radnog procesa, ali i podriva sam pojam *uzvišenog* kao užitka u pretrnji sa sigurne distance. Inkorporirajući sopstveno radno iskustvo autorka ispituje ekonomske, socijalne i političke postulate austrijskog tržišta rada, kao i hijerarhijski sistem koji definiše i reguliše rodne i profesionalne uloge (ne)državljanke-migrantkinja sa prostora bivše Jugoslavije, koji nije deo Evropske Unije.

Arpad Pulai

Arpad Pulai (1986. Vrbas) je diplomirao na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu, na odseku Tekstil gde trenutno radi kao umetnički saradnik u nastavi. Od 2011. godine aktivno izlaže umetničke radove u polju dizajna i umetnosti tekstila. Član je ULUPUDS-a i Evropske mreže tekstilaca (European textile network). Bavio se patinažom kostima u polju filmske produkcije. Dobitnik je nekoliko prestižnih nagrada od kojih je Velika nagrada na 45. Majskoj izložbi 2013. godine za „Tekstilnu zidnu pregradu sačinjenu od termičke prese” kao i Likovna nagrada Nagyapáti Kukac Péter za 2017. godinu. Njegovi radovi se nalaze u kolekciji Ateljea 61, Galeriji savremene likovne umetnosti u Nišu i Muzeju primenjene umetnosti u Beogradu. Osnovao udruženje građana „Čunak” koje za cilj ima revalorizaciju

tekstilnih tehnika, rad na horizontalnim i vertikalnim razbojima, obuka ručnog i mašinskog pletenja i likovno-tekstilne radionice. Član je umetničkog saveta Atelje 61. U svojim radovima se uglavnom bavi sociološkim temama, održivošću tekstilnog dizajna u okviru ekoloških, prirodnih materijala i reciklaže. Radio je u Školi za dizajn Bogdan Šuput u Novom Sadu, kao profesor na predmetu Oblikovanje tekstita. 2019. godine upisuje doktorske studije na Fakultetu primenjenih umetnosti gde se bavi istraživanjem tekstilnih struktura pod uticajem biomimetike, koja za njega čini imperativ stvaralačkog razvoja tekstilnog dizajna.

<https://www.behance.net/TextileStudioAR314>

Na izložbi finalista nagrade “Dimitrije bašičević Mangelos” Arpad Pulai se predstavlja radovima “Introspekcija” i “Tekstilna bašta”. Rad “Introspekcija” se sastoji od eksperimentalno nadrealne konstelacije, zoomorfni, biomorfni i ljudskih formi. Kao rezultat daljeg istraživanja, introspektivna faza stvara nezamislive – imaginarne forme ljudskog bića. Bezgranično preispitivanje sebe kroz druge životne forme, poistovećivanje sa njihovim karakternim osobinama, odnosno, duboko poniranje u sebe kroz druge forme daje novu dimenziju radu. Bezgranični opus analiziranih uspomena koje koristi u svom likovnom izrazu stvaraju, kako kaže umetnik, nove sinaptičke veze, odnosno, sećanja koja se naknadno povezuju u jednu nadrealnu celinu. Rad “Tekstilna bašta” nastavak je umetnikovih ineteresovanja za biomimikriju u tekstilu, kao i istraživanje biljnih oblika i njihova implementacija u dizajnu tepiha tehnikom filcanja vune. Površinska reljefna struktura tepiha istovremeno deluje na vizuelni i taktilni način percepcije. Tepih zamenjuje prirodno tlo u urbanim i zatvorenim prostorima. Jedan od glavnih ciljeva umetnikovog kreativnog procesa je spajanje prirodnih oblika sa tekstilnim strukturama kako bi stvorio delo koji istovremeno ima estetsku i funkcionalnu primenu.

Tijana Radenković

Tijana Radenković (1991, Kraljevo) je završila osnove studije Fakulteta likovnih umetnosti završila u klasi prof. dr Čedomira Vasića. Master studije Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu završila je 2014. godine u klasi prof. dr Milete Prodanovića, a 2021. i doktorske umetničke studije pod mentorstvom doc dr Zorana Todorovića. Kao student Doktorand bila je na Erasmus razmeni na Fakultetu za Umetnost i Dizajn, odsek Intermedia, Bratislava Slovačka kod prof Ilone Nemet. Učestvovala je na više grupnih i samostalnih izložbi u Srbiji, Slovačkoj, Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Francuskoj, Italiji, Nemačkoj. U 2021. godini učestvovala je na dve umetničke rezidencije, K.A.I.R Artist in Residence, Košice i SNG Shaubmarov Mlyn, Pezinok u Slovačkoj. Učesnica je festivala S.U.T.R.A. (2016) po pozivu kustosa Ivana Stanića, Muzej nauke i tehnike, Beograd. Učesnica je 37. Susreta Akvarelista (2016) *Idoli i ideali*, Umetnička kolonija Ečka, po pozivu kustoskinje Slavice Popov iz Savremene galerije Zrenjanin. Radovi Tijane Radenković se nalaze u kolekcijama: Narodni Muzej Kraljevo, Surdulički kulturni centar, Savremena galerija Zrenjanin, Imago Mundi Luciano Benetton Kolekcija. Živi i radi kao pedagog u Srednjoj Dizajnerskoj školi u Bratislavi.

<https://cargocollective.com/tijanaradenkovic>

Biofilija je fenomen koji je Eric Fromm prvi upotrebio da opiše sve psihološke orijentacije ljubavi, prema svemu što je živo, što raste i razvija se. Za njega je to ljubav prema svim živim sistemima. Težnja ka afirmaciji života i svim njegovim karakteristikama. Izraz je vrlo blizak Frojdovom terminu Eros, jedina razlika je u tome što biofilija predstavlja našu psihološku strast, a ne biološki instinkt. Posmatrajući naše želje i strahove, naše ideje o tome šta je „idealni prostor“ u kome se odvija naša istinska neiskrivljena komunikacija sa prirodom, umetnica kao polazište u radu pod nazivom EDEN – Immortal Place (II) uzima biblijski trenutak – priču o Rajskom vrtu. Prostor je predstavljen kao savršen ekosistem

u kojem se, naravno, pojavljuju i akteri ljudske vrste, odnosno Adam i Eva. Ova idealna utopija, ili mesto koje predstavlja besmrtnost, izgrađeno na mitologiji, u koje duboko verujemo kao društvo, jedna je od centralnih tema autorkinih istraživanja. Instalacija EDEN – Immortal Place (II), odnosno rekonstruisani mitološki prostor, ujedno je i rekonstrukcija društva, njegovi odrazi i sistemi koji propadaju svakodnevno, a kojima smo mi, ljudska vrsta, svedoci od daleke prošlosti sve do današnjice i neizvesne budućnosti.